

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Expedita Juris Divini, Natvralis, Et Ecclesiastici Moralis
Expositio**

Tamburini, Tommaso

Coloniæ Agrippinæ, 1665

Quis dispensat cum servo, &c. parag. 3

urn:nbn:de:hbz:466:1-40132

§. III.

Quis dispensat cum servo ex defectu
libertatis?

2. **C**erte nonnisi summus Pontifex, quamodo illa adest, si enim ea non duret, non adesse tunc Irregularitatem, atque adeo dispensatione opus non esse, iam modo vidimus. At vero, si Pontifex dispensaret hunc servum ad Sacerdotium, illo jam promoto sine licentia Domini, an deberet Pontifex ex Justitia premium Servi Domini solvere, an potius intelligeretur dispensare, ut (quamvis Sacerdos) remaneat apud Dominum in obsequiis temporalibus, saltem Sacerdote non valde indignis, questio est ad nostram proximam, ne quaquam pertinens.

CAPUT X.

De Irregularitate ex defectu bona-
famæ.

§. I.

Quid, & quatuorplex sit infamia.

INFAMIA est Status lese dignitatis legibus, & moribus reprobatus, sicut bona fama est status illata dignitatis legibus, & moribus comprobatus. a Clatius: Infamia est diminutio, seu privatio bona existimationis hominum, et sensu ex predicto lese dignitatis status. Nomen autem, Dignitatis, lucumunt pro ea naturæ humanæ dignitate, que est in hominibus secundum rectam rationem viventibus. Dico (hic) alibi enim, ut, quando in iure dicitur (*Infamibus pereat non potest dignitatem*) nomen dignitatis sumitur pro quibusdam officiis honorificis, de quibus mox Paragrapho quarto.

2. Infames ergo cuiuscunque b generis certi sunt irregulares: sed cum Infamia, secundum Doctores omnes, alia sit Juri, seu legis, que est, quando lex disponit, aliquem esse Infamem; Alia facti, que est, quando abstrahendo à dispositione legum, ipsum crimen, commissum, seu malum, quod quis patrat, evulgatur, unde sitcausa, ut delinquens cadat eo ipso a predicta hominum bona existimatione, ideo de utraque est, & quidem separatum agendum breviter pro te nostra.

Triburinus de Sacramentis.

§. II.

De Infamia Juris Irregularitatem
inducente.

1. **E**x triplice capite Lex disponit, aliquem esse Infamem, puta ex delicto, sive proprio, sive alieno, ex pena alicui delinquenti inflcta, & ex officii alicujus vilitate.

Ex delicto proprio.

2. Nonde omni delicto, sed de quibusdam leges disposuerunt, ut essent Infames ii, qui ea committunt; & id quidem duobus modis disposuit. Primo, ut essent Infames eo ipso, que aliquis illud delictum committit. Secundo, non eo ipso, sed post sententiam de Infamia iam contracta ex eo delicto.

3. Prioris modi sunt de Iure Civili Crimina Lenocinij, sponsalia duo, vel duo matrimonia contrahentis, Locantis suam operam, qua cum bestia, mere ob premium, pugnat, Certantis cum alio homine mere quæstus causâ, (non ergo, si ut ostendat fortitudinem,) Huicjusmodi etiam est Miles, vel Dux ab exercitu dimisili, vel Militiæ insignibus spoliati ob aliquod crimen ibi patratum. Item Miles prædia aliena conducens negotiationis causa, Usurarius ex officio, & ille, qui non adimpleret, cum possit, juratam promissionem. Addit Castro-palaus ex jure sui Regni Crimen non adimplentis homagium, Crimen Palinodiam de Conf. ad recantantis in Judicio; & crimen Sodomizæ 6.p.20. Verum haec committentes non sunt Infames ipso Jure Civili, sed oculum hoc jure speciali.

4. De Jure autem Canonico infames ipso facti sunt. Primo, omnes prædicti, qui sunt ex Jure Civili, nam Jus Canonicum habet pro Infamibus omnes illos, quos leges scilicet (ut loquitur b. Adriani Papa) appellant b. C. Omnes Infames. Excipe tamen Infamiam Mulieris 6.q.1. transiunt ad secundas Nuptias intra annuit luctus hanc enim correxerunt, & abiulerunt Jura Canonica, ut e alibi a nobis dictum est late, nam propterea illam non numeravi inter 8. de Mater alias allatas num. præced. Secundo, Infames ipso facto sunt, commitentes crimen læse Majestatis humanæ, vel divinitatis, id est, heresis, corruptum factioes. Tertiò, sequentes hostiles Cardinales. Quartò, Mulierum raptiores. Quintò, Duellum commitentes, corumque Patrum.

F

5. Note